

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Beowulfes Beorh eller Bjovulfs-Drapen, det Old-Angelske Heltedigt paa Grund-Sproget

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XVII. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1861_1290-txt-shoot-idm746.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Jeg var dengang i min Ungdomskraft og gjaldt i Nordens Læseverden, om ikke for den *fjerde Odin*, saa dog for en af den *Førstes* Præster og Propheter, som gik igien for at kyse Livet af alle den tyske *Fornufts* oplyste Stillingsmænd herinde, og jeg brændte som et ildsprudende Bjerg af Begiærlighed efter at høre den gamle "Lovtunge" kvæde om *Skilfinger*, *Skjoldunger*, *Ylfinger* og kanskee om selve *Aserne*; men da jeg ikke forstod et *angelsaxisk* Ord, og saae paa Timen, at den saakaldte latinske *Oversættelse* xviii^hvert Øieblik blev meningsløs og maatte være splittergal, og da vor Sprogmeister *Rask* var borte, satte jeg mig i Fortvivlelse til, med de faa og smaa Hjelpemidler, jeg kunde opdrive, at lære *Angelsaxisk*, og ved saagodtsom at lære hele Digtet udenad, kom jeg snart saavidt, at jeg kunde skielne alle Omridsene og opdage baade Kong *Skjolds* storladne *Ligbegængelse*, *Sigmund Volsung*, *Sørgespillet* med Kong *Hredel* og hans Sønner *Herebeald* og *Hædcyn*, Heltene *Hnæf* og *Hengest*, *Hrodulf* og flere skikkelige Folk, som var *forsvundne* i *Oversættelsen* og tildeels lemlæstede i Texten, og da jeg tillige var saa heldig at opdage Kong *Higelak* hos *Gregor* fra Tours, saa kunde jeg umuelig bare mig for at gjøre en Støi med min Pen, som om Himlen skulde falde ned. ^{*}Kiøbenhavns Skilderi 1815. Nr. 60, 63-65. 70-72.. Gamle *Thorkelin* blev naturligviis smækvred, erklærede alle mine Udsættelser for Galskab og paastod, at Sangen om *Skjolds Ligbegængelse*, som jeg strax gav til Priis, den havde jeg selv digtet, og da Ingen kunde dømme os imellem, førend *Rask* næste Aar kom hjem, saa regnedes mit Angreb paa *Thorkelins* *angelsaxiske* Mesterskab for en af mine store Forbrydelser i den lærde Verden. Det fandt imidlertid Geheimeraad *Bülov* ikke, men fandt saamegen Behag i mit Prøvestykke om *Skjolds Ligbegængelse*, at han overtalte mig til at love en lignende Fordanskning af hele Digtet, som han gavmild vilde bekoste.